

БАРАБАШЧЕ

ВЕСЕЛЪ СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Вестникът е разрешенъ отъ Министерството на народното просвѣщение съ писмо № 23977-2-II отъ 30 май 1938 година

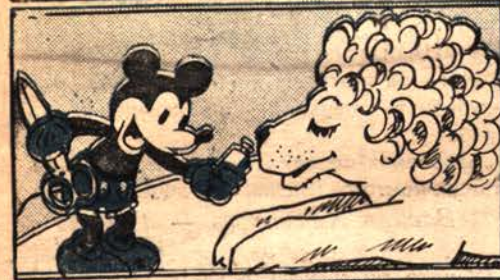
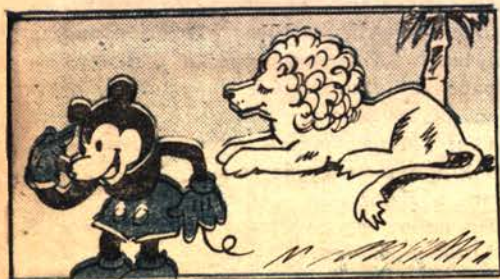
Въ този брой сж помѣстени забавни четива отъ:

Ем. п. Димитровъ, Ел. Багряна, Вл. Русалиевъ, Чичо Стоянь, Панчо Михайловъ, Ас. Калояновъ, Санда Йовчева, Сим. Мариновъ, Георги Хрусановъ, Ат. Бакърджиевъ, Вас. Дунавски, Веса Паспалева, Хр. Бояджиевъ, Люб. Дойчевъ, Сл. Езеровъ и др.

Представя тази седмица филмътъ

Палавиятъ Мики

Мики лъвъ съгледа дрѣмещъ на земята и веднага нѣщо хрумна му въ главата.

Ножици извади, хитро позасмѣ се и опойка силна на лъва поднесе.

Съ ножицитѣ после той лъва острига, сложи огледало, весело замига.

И когато после лъвчо се огледа, зино отъ почуда — смазанъ, жалъкъ, бедень

Завърна се златната есенъ

Завърна се златната есенъ,
закапаха жълти листа.
Остана гората безъ пѣсенъ,
полето безъ пѣстри цвѣта.
Навредъ е пакъ глухо и мрачно,
навредъ се разтилатъ мъгли,

и чернитѣ гарвани грачатъ,
и дѣждъ по недѣли вали.

Но въ нивата бодъръ орча
пшеницата прѣска и пѣй.
Не стрѣскайтъ го облаци, бури,
въ браздитѣ той крачи и пѣй.

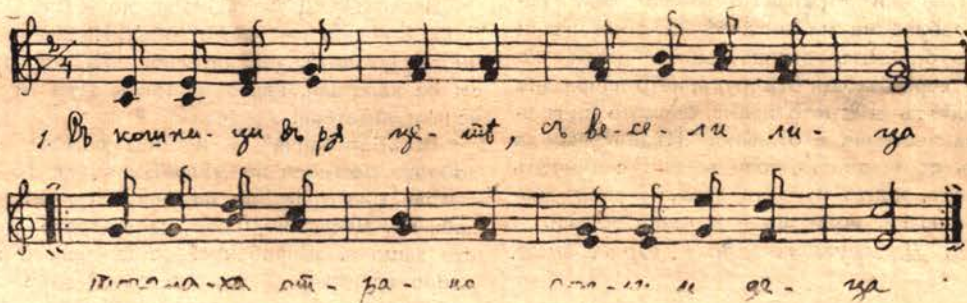
Владимиръ Русалиевъ

ПѢСНИ ЗА МАЛКИТѢ

Умѣрено

ГРОЗДОБЕРЪ

музика: В. П. Неш евъ

2. Екнаха въ лозята пѣсни, глъчъ и шумъ, заскриптѣ колата по широкий друмъ. | 2
3. Цѣлий день не стихватъ викъ и смѣхове, въ кораба се сипятъ зрѣли гроздове . . . | 2

4. Неусѣтно мина есенниятъ день, и вѣтрець подухна вечерень, студень | 2
5. Но въ нощта до късно пѣснитѣ кѣнтятъ, и като свѣтулки огньовете пламтятъ | 2

Емануилъ п. Димитровъ

ТРУДЪТЪ

(По случай откриването и на зложбата „Трудъ и Радость“ въ София)

Благословень, благословень да бжде трудътъ.
И нашия, и — на слънцето, което отъ пролѣтъ до есенъ облича съ паежинната си дреха сърдцето на бедния.
Бедния, който отъ дневния бой — о! той е синъ на вѣчната борба — получава само мжката и грижитѣ за утрешния день.

* * *

Благословени да бждатъ и ржцетѣ!
Ржцетѣ на рудничаря, живъ погребанъ въ чуждата галерия.

На съяча, зарѣянъ по цѣли дни изъ угаритѣ на доброто и любовта.

На ковача, издигналъ насвѣтленото желѣзо на своята хвърковата машина, която ще служи на бждещето.

И — на каменаря забилъ непобедимия си лостъ въ безчувствената, ала плодородна грѣдъ на земята.

Благословени да бждатъ тѣзи ржце:
И . . . на хилядитѣ жени, които отъ суринь до вечеръ, прегърбени надъ кжщния станъ, изплитатъ нуждитѣ на своя печалень животъ.

* * *

Благословень, трижди благословень да бжде трудътъ.

Панчо Михайл 66